

Anotace knihy**Učení Fráni Drtikola – Od čakramů k nemyšlení****Jan Lída**

Začátkem července 2014 vyšla v Nakladatelství Svět kniha nazvaná „Učení Fráni Drtikola – Od čakramů k nemyšlení“, jejímž autorem je Dr. Jan Lída (1975), žák Evžena Štekla (1921–2001), který byl přímým žákem Františka Drtikola (1883–1961).

V knize jsou obsaženy texty především praktického zaměření, autorem prožité, vycházející z jeho vlastní zkušenosti a realizace. Dr. Jan Lída je jedním z následovníků mystické a duchovní cesty Františka Drtikola, praktikující instrukce a duchovní předání, kterého se mu dostalo od Evžena Štekla.

Obecný úvod k této publikaci napsal **PhDr. Jiří Holba, Ph.D.**, a provedl kontrolu sanskrtských termínů. Předmluvu napsal **Ing. Pavel Šolc**, nejbližší žák Evžena Štekla.

Tibetštinu zkontrolovala **PhDr. Zuzana Ondomišiová**.

Grafickou stránku knihy zpracovala **MgA. Radana Lencová, Ph.D.**

Vydal a ediční poznámku napsal **Stanislav Doležal, Art.D., Nakladatelství Svět**.

ISBN 978-80-87201-08-4, 112 stran, brožovaná, šitá vazba
formát do kapsy: 15 x 10,5 cm

Ukázky z knihy**Jan Lída: Učení Fráni Drtikola – Od čakramů k nemyšlení****MOTTO:**

*„Protože nirvána je pravá Skutečnost
a je podkladem samsara,
zdá se nám samsaro být také skutečné.
A tak se přijde na to,
že mezi nirvánou a samsarem není žádného rozdílu.
Samsaro a nirvána je totéž.“
František Drtikol, 6. 2. 1943*

Úvodní text PhDr. Jiřího Holby, Ph.D.

„Do své vlastní, velmi osobité mystické nauky zahrnul (Drtikol) silně i buddhismus. Využíval jeho pojmový aparát, hovořil o ukončení strastiplného znovuzrovnání (*sansára*) pomocí buddhistické cesty a dosažení probuzení (*bóधि*). Často také používal velmi složitý a zdánlivě paradoxní koncept o totožnosti hranic koloběhu znovuzrovnání (*sansára*) a nirvány, s nímž přišel ve 2. stol. n. l. jeden z nejslavnějších buddhistických filosofů Nágárdžuna.
Str. 12–13.

Předmluva Pavla Šolce

Jan Lída přišel k Evženovi Šteklovi jako nejmladší žák v poslední vlně po vydání *Síly moudrosti*. Nejmladší a zároveň nejnadanější. Čerpal z Evženovy moudrosti spolu s ostatními a po jeho odchodu se nejaktivněji podílel na udržení a předávání Učení.
Str. 18.

Vlastní text Dr. Jana Lípy:**Slovo úvodem**

Měl jsem to veliké štěstí pobývat v letech 1996–1999 v časté blízkosti Evžena Štekla, velikého mistra buddhistické kundalíní jógy, posledního žáka Fráni Drtikola a jediného, jemuž se povedlo předat Učení Fráni Drtikola dalším žákům, a zachovat je tak v živé podobě. Evžena, jak jsme jej znali, charakterizoval hluboký klid – mír a jas, které mohl i přes jeho tělesný handicap pocítit každý, kdo k němu přišel pro radu –, vyznačoval se hlubokým vhledem, moudrostí, nezměrným soucítěním, ale i obrovskou oddaností a úctou ke svému Mistrovi, Fráňovi Drtikolovi.

Str. 22.

Kapitola I. Trojí roztočení kola dharmy

(V buddhismu) můžeme hovořit o trojím roztočení kola dharmy, kdy první je zahrnuto v učení malého vozu (*hínajány*), druhé velkého vozu (*mahájány*) a třetí v učení *jógáčáry* či diamantového plavidla (*vadžrajány*). Učení Fráni Drtikola, jak vidno z rozhovoru Evžena (Štekla) s jedním z žáků, zahrnuje všechny tři vozy dharmy – hínajánu, mahájánu i vadžrajánu.

Bere buddhismus jako celek. Vyučuje dharmě v její celistvosti, a dokonce i s nebuddhistickým učením Šankaráčárji (mistrem školy *advaita-védánta*)...

Str. 26.

Praxi bdění vykonáváme podle hínajány – pozorujeme dech, pohyby, pocity, myšlenky apod. ve formě bdění a jasného vědomí (výborný popis najdeme ve *Slově Buddhově* v sedmém členu stezky...), atd.

Str. 27.

Kapitola II. Cvičení čakramů a hadí síla

Celé cvičení (čakramů) je vertikální, tedy v ose těla „v blízkosti páteře“. Míru správně zvládnutého cvičení nám ukazuje právě „hloubka koncentrace“. Pohyb vědomí *sušumnou* je plynulý, nepřerušovaný, bez zahýbání, bez zastavování.

Meritem věci je představa, neboť představa je vědomí a vědomí je představa, jak říkal Fráňa. Představou „já“ zpočátku procházíme *sušumnou*, později dochází přímo k přesunutí vědomí jako takového. Nekonzentrujeme se však na čakramy a už vůbec ne na body na těle či v něm. Ani neprodýcháváme žádná místa, prostě skrze čakramy jen procházíme. Čakramy nespojujeme s tělem, ač je uvnitř „těla“ cvičíme. Nevytváříme si tedy představu umístění čakramu ve fyzickém těle ani souvislosti s orgány. Ve chvíli cvičení fyzické tělo de facto ani neexistuje. Pokud bychom je s tímto spojovali, mohlo by to pro nás znamenat určité obtíže.

Str. 38.

Kapitola III. Souhrn praxe

Žák je na samém začátku poučen o bludu „já“ i o celém průběhu cesty k jeho prohlédnutí (právě tak jako v *šentongu* tibetské vadžrajány). Evžen nejprve vysvětlil cíl a cestu k němu, tedy to, že se musíme obrátit dovnitř sebe, že je „to“ tu pořád (jak říkal Fráňa v parafrázi na Nágárdžunu: „Nirvána je samsára a samsára je nirvána,“ což však žák bezpečně pochopí až tím, že to zažije, tedy na samém konci cesty). Zdůrazňoval, že nikdy nebude nic jiného než to, co je Teď. A o to jde – poznat, co je Teď a Tady, prohlédnout iluzi, a pak zůstat ve Skutečnosti stále, a poznat i to, že člověk si musí pomoci sám! Někdo zkušenější nám sice může poradit (čímž se vyvarujeme zbytečných chyb a cestu si tak podstatně zkrátíme), ale udělat to musí každý sám za sebe! Dá se ovšem říct, že tato cesta je podmíněna přítomností někoho takového.

Str. 48.

Kapitola IV. Mlčení

Samotná reinkarnace byla v indických filosofických a náboženských systémech známá dávno před Buddhou jako jedna z variant nesmrtnosti (především ve vztahu k víře v nesmrtelného osobního átmana – „já“ – jehož všechny možnosti existence i neexistence buddhismus vyvrací). Volní možnost vědomého ukončení „reinkarnační řady“, prezentované životní strastí, „vstupem do proudu“ a posléze celkovým vyhasnutím bytosti (tedy jejích žádostí, z nichž strast pramení – vstupem do nirvány), je skutečným klenotem nauky.

Str. 61.

Kapitola V. Nemyšlení – jádro a koruna Učení Fráni Drtikola

A proč se věnovat nemyšlení? Protože „Nemyšlením se Toho dosahuje!“ upozorňoval Evžen. A právě skrze nemyšlení poznáváme nejvyšší tajemství, mystéria života i smrti... Takovým mystériem je například klíč, který nám odhaluje Fráňa slovy: „Představa je vědomí a vědomí představa.“ Evžen pak již jen dodává: „Všechno je představa – rozumíš? Všechno kolem nás. A my musíme zjistit, přesvědčit se, že je to jen představa!“

Str. 71.

K nemyšlení je však dlouhá cesta. Dlouhá a trnitá. S pomocí společného cvičení čakramů a bdění, později i jasného vědomí a v samotném závěru i *Knihy chudoby*.

Str. 72.

Slovo závěrem

Evžen Štekl shrnuje tuto cestu slovy: „*Jedno je zapotřebí: cvičit čakramy v rámci buddhistického učení. Je to cesta směřující vzhůru, je to cesta vedoucí k cíli.*“

Str. 80–81.

Z dodatků

Knihy v části Dodatky obsahuje vedle „Životopisu Evžena Štekl“ či seznamu „Důležitých překladů Fráni Drtikola“ také Fránovy výpisky z „Ramacharakovy *Věda o dechu*“.

O důležitosti dechových cvičení však také hovoří fakt, že celá řada Evženových žáků vykonávala (či stále vykonává) s jeho doporučením nějakou z forem meditační techniky zaměřené na dech. Jako příklad můžeme uvést některé z nich, které vykonávali jednotliví Evženovi žáci s jeho vědomím: pránajáma, kruhová cvičení z Chuašanských hor, čchi kung – osm kousků brokátu, tai chi chuan nebo tai chi čchi kung, (či právě Ramacharakova *Věda o dechu*.)

Str. 86.

V knize *Síla moudrosti* (1994) Mistr Evžen Štekl píše: „*Na počátku mi Fráňa sdělil, že nejvyšším cílem je dosažení nirvány. Snahu přiblížit se této metě jsem vnitřně přijal za smysl života. Fráňa říkal, že ten, kdo došel nirvány, ukončí navždy řetěz strastných existencí, tímto velkým prohlédnutím si uvědomuje, že v nirváně byl vlastně pořád, že se od ní neodchýlil, že to všechno je v našem vědomí – jak ta nirvána, tak i ta samsára. A jak na to? – Prací na sobě. Jinak se to ani dělat nedá! Bylo mi řečeno, že práce na sobě je na dvacet čtyři hodiny denně!*“

Str. 98.

© Jan Lída, 2014

© Stanislav Doležal, 2014

© Nakladatelství Svět, 2014

Citace: Lída, Jan. *Učení Fráni Drtikola – Od čakramů k nemyšlení*. Vyd. 1. Praha: Svět, 2014. 112 s. ISBN 978-80-87201-08-4.